

290.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 14 kwietnia 1923 r.

**w przedmiocie należytości znawców-lekarzy
w b. zaborze austriackim.**

Na podstawie § 384 ustawy o postępowaniu karnem zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszar b. zaboru austriackiego rozciąga się moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dn. 29 kwietnia 1922 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Zdrowia Publicznego o opłatach za czynności sądowo-lekarskie w b. zaborze ros. (Dz. U. R. P. № 32 poz. 262) oraz rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości wydanego w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Zdrowia Publicznego z dnia 30 marca 1923 r. o opłatach za czynności sądowo-lekarskie w b. zaborze rosyjskim (Dz. U. R. P. № 38 poz. 267).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 maja 1923 r.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą przepisy, normujące należitości znawców lekarzy, zawarte w rozporządzeniach: austriackiego Ministra Sprawiedliwości z dn. 20 marca 1901 r. (Dz. U. P. № 34), Ministra Sprawiedliwości z dn. 31 sierpnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia należitości znawców lekarzy i weterynarzy w b. zaborze austriackim (Dz. U. R. P. № 72 poz. 657), Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 stycznia 1921 r. w przedmiocie podwyższenia należitości znawców lekarzy i weterynarzy w b. zaborze austriackim (Dz. U. R. P. № 9 poz. 51), oraz art. 15 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dn. 7 sierpnia 1920 r. w przedmiocie wynagrodzenia świadków, znawców i tłumaczy w postępowaniu karnem (Dz. U. R. P. № 75 poz. 515).

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Zdrowia Publicznego: *Chodźko*
